

Bijbelstudie Centrum – uitgebreid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Geachte Lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale ingrijpende studie te mogen overhandigen. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven.

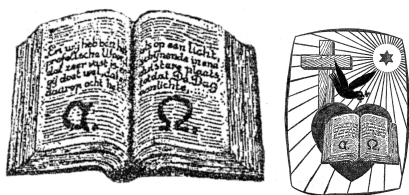
Probeert u alstublieft, om het zonde vooringenomenheid te lezen en te bestuderen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopend oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft.

Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Waarschuwing vooraf: het is een zeer ingrijpend onderwerp! Maar er staat geschreven in 2 Tim. 4:2-4: **“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”**.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Derde zendschrijven. We gaan lezen: **Openbaring 2:8-11:**

“En schrijf aan de engel der gemeente te Pergamum: Dit zegt Hij, die het tweesnijdende scherpe zwaard heeft: Ik weet, waar gij woont, daar waar de troon des satans is; en gij houdt vast aan mijn naam en hebt het geloof in Mij niet verloochend, ook niet in de dagen van Antipas, mijn getuige, mijn getrouwe, die gedood werd bij u, waar de satan woont. Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt, die vasthouden aan de leer van Bi-leam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren. Zo hebt ook gij sommigen, die op gelijke wijze aan de leer der Nikolaieten vasthouden. Bekeer u dan; maar zo niet, dan kom Ik spoedig tot u en Ik zal strijd tegen hen voeren met het zwaard mijnsmonds. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt”.

Het derde zendschrijven is gericht aan de gemeente te Pergamum en wij willen het weer behandelen, zoals wij de eerst twee behandelden, namelijk eerst de betekenis voor de destijds bestaande, plaatselijke gemeente en dan, hoe daarin een boodschap ook tot ons komt voor heel de Gemeente te allen tijden en ten derde ook de profetische boodschap, omdat dit zendschrijven het derde tijdperk in de geschiedenis van de Christelijke kerk hier op aarde, de Gemeente, beschrijft.

Ook deze stad lag aan de kust van de Egeïsche zee, vijftig mijl Noordelijker dan Smyrna. Pergamum was niet zo'n grote handelsstad als Efeze en Smyrna, maar was een oude koningsstad, die evenals Efeze door de diadochen koning Lisimagus ook als moderne stad was herbouwd.

Er waren vele patriciërs huizen, (patriciërshuizen zijn, zoals het woord al aangeeft, woonhuizen van patriciërs - zeer voorname, niet adellijke personen of regenten) want Pergamum was de residentie van Asia, terwijl Efeze de hoofdstad er van was.

Ook Pergamum lag aan de Egeïsche zee, schitterend tegen een berghelling aangebouwd en op de top daarvan de grote koningsburcht, terwijl op het dak daarvan het grote altaar van de god Zeus gebouwd was.

Dat altaar troonde dus boven alles uit. De stad was ook zeer weelderig, want de rijken hadden daar hun paleizen gebouwd en prachtige bossen aangelegd. Pergamum was de zetel van het hooggerechtshof en bezat ook een enorme bibliotheek, die kon wedijveren met de bibliotheek in Alexandria.

In die dagen had men nog niet de beschikking over papier en de boekdrukkunst, maar het waren perkamenten rollen, die van dierenhuiden gemaakt waren en allerlei handschriften bevatten. Het woordje “perkament” is waarschijnlijk afkomstig van Pergamum, want in haar bibliotheek bezat zij ontelbare van deze perkament rollen met uitvoerige handschriften met allerlei Oosterse wijsheid en mysteriën.

Aan die bibliotheek was ook een universiteit verbonden, voornamelijk bestaande uit een medische faculteit. De Atalussen hebben in Pergamum geregeerd in hun koningburcht.

In dit Pergamum zien we weer een type van de wereld, maar nu weer met een ander aspect. In de moderne wereldstad Efeze zagen wij het karakter van deze wereld in zijn grote boosheid, diepe zonde, met afgoderij, vermaak en vertier, waar Jezus Zijn Gemeente plaatste als een kandelaar als Zijn getuige, als een lichtdrager in deze donkere boze duistere wereld van zonde en ongerechtigheid, om daar het licht te laten schijnen en dat is de dienst, die de Gemeente aan de wereld moet bewijzen.

In Smyrna zagen we een andere kant van de wereld, namelijk de vijandschap van de wereld tegenover God en Zijn kinderen, die getoond werd in de samenwerking van naam gelovigen, de synagoge des satans en de naam Joden, om Gods kinderen te vervolgen en te verdrukken.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Dit is de dienst, die de wereld ons moet bewijzen, waardoor wij geheiligd worden, want in de wereld zullen wij vervolging en smaadheid lijden, maar de Heer zegt: **“houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen”**. **Joh.16:33**.

Zo vinden wij in Pergamum weer een ander aspect van de wereld en wel, wie de overheid van deze wereld is en dat niet in de eerste plaats de zichtbare wereldlijke overheid, maar degene, die er achter staat, de vorst deze wereld, die daar woont en zijn troon heeft. De wereld is het koninkrijk van de duivel, van satan.

Daarom vinden wij in dit zendschrijven eerst in **vers 13**: **“Ik weet waar gij woont, daar waar de troon des satans is”**.

Satan troont over deze wereld, want hij is immers de vorst dezer wereld, zoals de Heer Jezus ons duidelijk gezegd heeft in **Joh. 14:30**: **“Niet veel zal Ik meer met u spreken, want de overste der wereld komt en heeft aan Mij niets”**. Paulus noemt hem in **2 Cor. 4:4**: **“de god dezer eeuw”**.

In **vers 13b** zegt de Heer Jezus: **“mijn getuige, mijn getrouwe, die gedood werd bij u, waar de satan woont”**.

Hij woont er en hij troont er, hij is de vorst dezer wereld, dat zijn koninkrijk is, maar ook woont hij er met zijn geest. Zoals Jezus Christus Heer en Koning over ons is, maar in en onder ons, de waarachtige Gemeente, woont door Zijn Heilige Geest, zo woont de duivel in de kinderen van de wereld, in ieder onwedergeboren mens, al is die mens nog zo braaf, netjes en fatsoenlijk en misschien nog heel godsdienstig erbij en al doet hij misschien veel aan sociaal werk en is zeer humanistisch.

Maar Jezus, Die niet liegen kan, zegt, dat de duivel in die mens woont, al is er natuurlijk onderscheid tussen het bewoond worden door de duivel of er mee bezeten zijn. Zo woont Jezus Christus in elk kind van God, want als Hij niet in ons is, dan behoren wij Hem niet toe. Maar wie door de Heilige Geest volkomen bezeten, beheerst wordt, dat is het kind van God, dat vol, dat wil zeggen, vervuld is met Gods Geest.

In Pergamum gaan wij het aspect zien, dat de wereld het koninkrijk van de duivel is, het koninkrijk van de duisternis. Dat wordt in die stad op duidelijke wijze uitgebeeld, want, behalve dat zij de residentie was van de wereldlijke machtshebbers, zoals koningen, rechters en zij, die aan de universiteit verbonden waren, was zij tevens de stad van een drievoudig satans cultus, een drievoudige gruwelijke godsdienst.

Daarin gaan wij al direct zien, dat satan altijd de grote na-aper van God is, want zoals God een drie-eenheid is, zo heeft satan als vorst dezer eeuw ook een drie-eenheid, dat wij in beginsel in de stad Pergamum vinden, want daar werden grote afgodendiensten gehouden.

Het was namelijk een stad met veel tempels. De eerste was de koningsburcht op de top van de berg, waartegen Pergamum gebouwd lag, waar het grote altaar van Zeus stond. Dit altaar is later opgegraven en in brokstukken naar Berlijn vervoerd waar het nu nog troont in een museum.

Wie is Zeus? Het was de oppergod der Grieken en wij zien dus in hem de tegenhanger van God, de Vader. Zoals God de Vader de allerhoogste Majesteit is, de eeuwige Schepper, de hoogste in de Goddelijke Drie-eenheid, die ook het hoogst troont, zo zien wij daar het altaar van Zeus, die het hoogst troont en hem, die als oppergod vereerd en aanbeden werd.

In die stad vond men ook een tweede grote tempel, die gewijd was aan keizer Augustus en waarin de Romeinse keizers als heer werden verheerlijkt en aanbeden en waar ook aan hen geofferd werd. De eerste man, die zich tot keizer liet kronen over het Romeinse rijk, was Julius Caesar, wat betekent: de goddelijke Julius; hij liet daarbij verkondigen, dat hij de zoon was van de goden en daarom heer was.

Bijbelstudie Centrum – uitgebreid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Wij zien in hem de tegenhanger van de Heer Jezus, want Hij is Heer en de Koning der koningen en de Here der Heren; Hij is de waarachtige Zone Gods. Maar in Pergamum werd de Romeinse keizer als heer aanbeden.

In Pergamum was nog een derde vreselijke afgoderij, want het was de hoofdzetel van de eredienst aan de afgod Aesclepius Soter. Daar werd de afschuwelijke Aesclepius dienst gehouden. Aesclepius werd vereerd onder het beeld van een slang om een staak.

Wij kennen hem wel, want wij vonden hem altijd op de auto's van de doktoren, de Esculaap en wij vinden het ook nog altijd op de poederdoosjes en medicijnflesjes. De afgod Aesclepius werd vereerd als de god van de geneeskunde.

Het gruwelijke monster werd onder het beeld van de slang vereerd en kon alle zieken genezen en er werd zelfs gezegd, dat hij doden kon opwekken. Er werden inderdaad vele zieken genezen, zoals de overlevering ons zegt.

Deze gruwelijke afgod werd van tijd tot tijd uit de tempel genomen onder een baldakijn gezet en zo door de priesters, die hem dienden op de schouders in processie gedragen door de straten.

Ook vandaag zien wij nog gebeuren, dat men neerknielt als een processie voorbijgaat en moet men hulde bewijzen aan een afgod. Weet u, hoe de eredienst was van deze Aesclepius Soter?

Deze priesters brachten zichzelf, gedurende een zeer fanatieke dienst, in extase en maakten zich insnijdingen in het lichaam, zoals wij ook in de Baäl dienst vonden op de Karmel en dan gingen zij profeteren en in vreemde tongen spreken.

Zij hadden dus zichzelf in een geestvervoering gebracht, die oversloeg op het volk, dat daar kwam om genezing te zoeken en zo werden er veel genezen. Als er vandaag genezingdiensten zijn, waar het volk in een soort extase wordt gebracht, dan is het de god Esculaap en niet de Heer Jezus, die daar vereerd wordt.

Wij vinden in deze zeven zendschrijven dus een machtige boodschap, die de hele Gemeente ontledigt en vandaar, dat die boodschap nooit gehoord wordt. De duivel past daar wel voor op, want dan zouden Gods kinderen te wijs worden en zouden zij dingen gaan zien, over de tijd waarin zij leven.

Want dat zien wij in deze afgodendienst van Aesclepius. Het is de tegenhanger van het vervuld zijn met de Heilige Geest, die ook wonderen doet, die doden opwekt, zieken geneest en die ook doet profeteren en vreemde talen geeft. We zien dat satan ook hierin zijn tegenhanger heeft.

Gaat u nu zien, waarom de Heer Jezus tegen Pergamum zegt: **“Ik weet, waar gij woont, daar waar de troon des satans is”**. Wij zien er de satanische drie-eenheid optreden in Zeus als satan, vader; in de keizer verering, die als heer vereerd werd, zien wij de tegenhanger van de Heer Jezus, die werkelijk Heer is en in de fanatieke en zichzelf in geestverrukking brengende priesterdienst van Aesclepius, waarbij tekenen en wonderen gebeurden, daarin vinden wij de tegenhanger van het vervuld zijn met de Heilige Geest.

Pergamum is dus het zinnebeeld van de wereld, die het rijk van de satan is. In het eerste zendschrijven hebben wij beluisterd, dat de Here Jezus, Zijn Gemeente als een kandelaar plaatst midden in deze wereld, om Zijn licht te laten schijnen.

In het tweede zendschrijven hebben wij gezien, hoe de Gemeente in de wereld vervolgd en verdrukt werd. In de derde brief wil de Heer Jezus, dat Zijn Gemeente in deze wereld, die het koninkrijk van satan is en waar satan met zijn satanische drie-eenheid regeert, woont en troont, vreemdelingen zullen zijn en bijwoners, afgezonderd, van deze wereld.

**Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.**

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Maar nu komt de geweldige tragiek, daar er een dalende lijn is, die al in het eerste Christen tijdperk begon, doordat zij de eerste liefde verzaakten, waardoor zij uit de hoogte Gods vielen. Zij hebben zich daarvan niet bekeerd, ook niet tijdens de grote vervolgingen, al lezen wij tijdens deze vervolgingsperiode geen enkele klacht van de Heer Jezus tegen die gemeente, want die had het al zwaar genoeg.

Toch hebben zij zich niet bekeerd tot de eerste liefde en daarom gaat het nu bergafwaarts. De gemeente van Pergamum had vreemdeling en bijwoner moeten zijn, maar de Heer Jezus zegt nu: **“Ik weet, waar gij woont”.**

Zij gingen wonen daar, waar de troon van satan was, terwijl zij vreemdelingen hadden moeten zijn. In dit derde tijdperk ging de gemeente de vriendschap met de wereld aan en dit is ontzettend. Profetisch loopt dit tijdperk van het jaar 313 tot aan het jaar 606.

Toen de Gemeente onder de tien opeenvolgende Romeinse keizers gruwelijk vervolgd was, kwam de elfde Romeinse keizer, Constantijn de Grote, die nu nog in de kerkgeschiedenis zeer vereerd wordt maar Jezus zegt, dat hij Bileam is.

Zo is het ook, want wat gebeurde er in het jaar 313? Toen kwam het Edict van Milaan tot stand, waar keizer Constantijn het Christendom aannam zonder zich te bekeren of zich te laten dopen; dit gebeurde pas vele jaren later.

Hoewel hij zich niet bekeerde en zich niet had laten dopen, werd hij toch de leidsman van de Christelijke kerk, die hij vrijheid van Godsdienst gaf en korte tijd later verhief tot staatskerk. Zo kwam de wereld in de Gemeente.

Dat is voor Jezus niet verborgen. Hij zegt dan ook: **“Ik weet, waar gij woont”.** Zij hadden vreemdelingen moeten zijn. Dan begrijpen wij ook de naam Pergamum, die afgeleid is van twee woorden, namelijk van **“purgos”**, dat toren of burcht betekent en het woord **“gamos”**, dat huwelijk betekent.

Zo betekent de naam Pergamum, dat de Gemeente, die de Bruid des Lams is en een afgezonderd volk had moeten zijn, het huwelijk met de wereld aangegaan was en er in ging wonen en dat was tevens de opkomst van de toren.

Welke toren? De toren van Babel, want Babel is de grote hoer, de ontrouwe kerk. Zij moest de Bruid van Christus zijn, maar is nu de vrouw van de wereld geworden.

Hier is de opkomst, de grondlegging van de toren van Babel weer begonnen, die in Openbaring 18 en 19 haar voleinding zal krijgen, maar waarmee de Christelijke kerken van dit ogenblik bezig zijn samen te werken om het sluitstuk erop te zetten. Het is al in Pergamum begonnen, want daar is het huwelijk aangedaan met de wereld en daarmee is de torenbouw van Babel begonnen.

Jezus zegt in **vers 14: “Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt, die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren”.**

De gemeente van Efeze hield zich zuiver in de leer, want zij konden de kwaden niet verdragen en de valse apostelen hebben zij op de proef gesteld en zij haatte de leer der Nicolaieten. In Pergamum zien wij, dat hetgeen in de eerste Christen tijdperk nog niet geduld werd, niet verdragen werd, ja, zelfs gehaat werd, in het tijdperk van Pergamum wel verdragen werd.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Zij werden in de Gemeente toegelaten om te leren en te onderwijzen en hun verderfelijke ketterijen ten toon te spreiden. De naam Bileam betekent: **“verwoester des volks”**. Hij was een profeet, die wij kennen uit **Numeri 25**.

Wat was zijn leer? Hij werd door de heidense koning Balak gehuurd om Israël te vervloeken, want deze wist dat hij Israël niet aankon, omdat zij zo'n machtige God in hun midden hadden.

Toen huurde hij de profeet Bileam en hoewel God Bileam waarschuwde om niet te gaan, had hij het loon der ongerechtigheid lief; en hoewel onderweg de ezel wijzer was dan de profeet, ging hij toch. Zo zijn ook vandaag soms de ezels wijzer dan de profeten, die zich op die ezels laten dragen en die ook slaan.

Maar Bileam kon Israël niet vervloeken. Nee, wie onder Gods hoede staan, kunnen niet vervloekt worden en tot driemaal toe werd de vloek veranderd in een wonderbare zegen, die de toorn van Balak erger maakt. Toen Bileam zei, dat hij Israël niet vervloeken kon, toen kwam hij met zijn duivelse leer.

Hij zei, dat men Israël niet vervloeken en bestrijden moest, maar vriendschap met hen moest sluiten en als hij vriendschap met hen gesloten had moest hij hen de mooiste dochters der Midianieten geven en hen nodigen op hun feesten en zo kwamen zij tot afgoderij en hoererij. Dan is de kracht van God weg en kunt je hen vernietigen.

De duivel heeft onder de tien keizers geprobeerd de Gemeente uit te roeien, zoals wij dit vinden in het tijdperk van Smyrna. Maar hoe meer kinderen Gods de marteldood stierven, hoe meer kwamen er voor terug, want Jezus waakt over Zijn Gemeente.

En toen kwam de Bileamse leer: deze leert, dat zij de Christenen niet moesten bestrijden en vervolgen of vervloeken, maar dat men vriendschap met hen moest sluiten, een verbond met hen aangaan.

Dat gebeurde in het jaar 313 bij het Edict van Milaan. Toen ging de Gemeente vriendschap en een verbond sluiten met de wereld en de Christenen kregen vrijheid van godsdienst en zo kwam de afgoderij en hoererij binnen de Gemeente en dat was God een gruwel.

Dat zegt Jezus: **“die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren”**. En dat is gebeurd! Het catacomben Christendom onder Smyrna was voorbij en onder Pergamum kregen zij prachtige, marmere kathedralen en kerken.

In plaats van verachting onder de Smyrna tijd, werden zij ineens geacht en in plaats van een geringe plaats, kregen zij een aanzienlijke positie. Er is een gezegde: **“Voor 313 waren de kerken van hout, maar de Christenen van goud”**; na 313 werden de kerken van goud en de Christenen van hout. Wij weten wel, wat dit betekent.

Laten wij hier over enkele teksten opslaan.

Hebr. 11:13: “In (dat) geloof (de geloofshelden uit het Oude Testament) zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde”. Ja dat is het volk van God; zij zijn hier vreemdelingen en bijwoners en zij zullen zich onbesmet van de wereld bewaren.

Jac. 4:4: “Overspeligen, weet gij niet, dat de vriendschap met de wereld vijandschap tegen God is? Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God”.

**Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.**

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God. Ziet u nu, wat daar in Pergamum gebeurde, met het Edict van Milaan en het concilie van Trente, dat daarop volgde? Daar werden zij vijand van God!

Hier zien wij duidelijk, dat de Gemeente, die bij de Efeze periode al uit de hoogte Gods viel, doordat zij de eerste liefde verzaakte, nu steeds dieper afglijdt en in het volgende zendschrijven zullen wij zien, dat zij komt tot de diepten des satans (**vers 24**).

Johannes heeft hiervan gesproken in **Joh. 2:15**: *“Hebt de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem”.*

Denk nu weer terug aan de plaats, waar de eerste gemeente gaat afwijken. Zij hebben de eerste liefde verzaakt, de Goddelijke liefde, de liefde des Vaders en in plaats van tot die liefde terug te keren, zoals Jezus Efeze waarschuwt: *“Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeert u”*, valt de Gemeente dieper af en gaat de wereld liefhebben, zodat de liefde des Vaders niet meer in hen kan zijn.

Dat is vreselijk. Johannes gaat verder in **vers 16**: *“Want al wat in de wereld is: de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen en een hovaardig leven, is niet uit de Vader, maar uit de wereld. En de wereld gaat voorbij en haar begeren, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid”.* Welk een geweldige boodschap. Maar hoe schrikbarende afmetingen heeft de afval sindsdien aangenomen.

In **2 Cor. 6** leert Paulus ons in **vers 14-18**: *“Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? Welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of welk deel heeft een gelovige samen met een ongelovige? Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel Gods met afgoden? Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk God gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn. Daarom gaat weg uit hun midden, en scheidt u af, spreekt de Here, en houdt niet vast aan het onreine en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Here, de Almachtige”.*

Welk een kostbare belofte, als wij ons afscheiden van deze wereld en van al wat in de wereld is en wij hier als vreemdelingen blijven, als een afgezonderd en heilig volk.

Maar Jezus moet bij Pergamum zeggen: *“Ik weet, waar gij woont, daar waar de troon des satans is”.*

Nu gaan wij hiervan de diepten zien en daarom moest Paulus in **2 Cor. 7:1** uitroepen: *“Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods”.*

Wij hebben hier dus kostbare beloften, die God nog altijd voor ons waar maakt, als wij ons maar afzonderen, zoals we in het eind van deze brief zullen beluisteren.

In **vers 15** zegt Jezus nog een tweede ding, dat Hij tegen Pergamum heeft: *“Zo hebt ook gij sommigen, die op gelijke wijze aan de leer der Nicolaieten vasthouden”.*

Wat is nu de leer der Nicolaieten? Het was geen nieuwe leer, want wij vinden haar al vermeld in het zendschrijven van Efeze, maar daar werd deze leer nog gehaat, zoals **vers 6** zegt: *“Doch dit hebt gij, dat gij de werken der Nicolaieten haat, welke ook Ik haat”.*

**Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.**

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Wat betekent dit? Het woord Nicolaiet bestaat weer uit twee woorden. Het ene stamwoordje is “Nico”, wat verband houdt met “heersen”. Het tweede stamwoordje komt van “Laos”, wat “volk” betekent, waarvan het woord “leek” is afgeleid.

De aanhangers van de leer der Nicolaieten vormen dus die sekten, die over het volk gingen heersen, dus ook over de Gemeente; en deze verderfelijke leer heeft de hele Gemeente van Jezus Christus beïnvloed tot op de huidige dag.

Het waren hoogmoedige mensen die wilden gaan heersen tot eigen voordeel over het erfdeel des Heren en zo riepen zij een aparte priesterstand in het leven, die afgescheiden waren van de andere; en de “andere” waren de “leken”, het gewone volk, dat die priesterstand moest gehoorzamen.

In het tijdperk van Efeze werden zij nog niet geduld, want de Efeziërs haatten de werken der Nicolaieten; maar in Pergamum is het al een toegelaten leer geworden, waarin men het algemene priesterschap van de Nieuw Testamentische gelovige, zoals Jezus en God ingesteld hadden, terzijde stelde.

Petrus zegt duidelijk, dat wij een algemeen priesterschap vormen, **1 Petr. 2:9: “Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk”.**

Dit vonden wij ook in vers 5 van dit hoofdstuk: **”en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers”.**

Jezus Zelf heeft ons geleerd in **Matt. 23:8-9: “Gij zult u niet rabbi (dominee) laten noemen; want een is uw Meester en gij zijt allen broeders. En gij zult op aarde niemand uw vader (paus) noemen, want een is uw Vader, Hij, die in de hemelen is”.** (Oude Vertaling - **“namelijk Christus”**). Dit is het algemeen priesterschap der Gemeente, al is de priesterdienst niet voor allen gelijk.

De Heer geeft in het algemene priesterschap bijzondere ambten, maar nooit de opdracht om over de anderen te heersen, maar juist om de anderen te dienen als leraars, als herders of opzieners der kudde, omdat zij door de Heer met bijzondere geestesgaven voor de geestes dienst uitgerust zijn geworden.

Het gaat niet om de eer, maar juist om het dienen. Wij zien dus, hoe de leer der Nicolaieten, de gehele zichtbare kerk van Christus doortrokken heeft. Het is niet alleen Rome, die een paus heeft en een priester hiërarchie, die over allen heerst, terwijl ieder moet buigen voor hetgeen zij zeggen, omdat zij onfeilbaar zijn.

Maar wij vinden het ook in de protestantse kerken terug, waar bepaalde personen zich boven de anderen verheffen in de betekenis van: dat zij het weten, omdat zij geschoold en geleerd zijn en waar de andere zich aan moeten onderwerpen.

Het zijn mensen, die vaak helemaal niet de gave van de Heilige Geest ontvangen hebben. En als er dus iemand in hun midden wel met geestesgaven begiftigd is, dan komt deze niet aan het woord of het wordt hen verboden in de Gemeente nog het woord te verkondigen.

Het is in Pergamum een leer geworden en daarom roept Jezus hen op tot bekering in **vers 16: “Bekeer u dan; maar zo niet, dan kom Ik spoedig tot u en Ik zal strijd tegen hen voeren met het zwaard mijnsmonds”**, dat wil zeggen tegen hen, die deze valse leringen verdragen en toelaten.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Wat zien wij hier nu? Pergamum, het derde tijdperk van de Gemeentegeschiedenis hier op aarde, loopt van het jaar 313 tot aan het jaar 606 na Christus en in dat jaar werd de pauselijke macht ingesteld, waar Thyatira van spreekt.

Wij zien bij Pergamum, waar de vriendschap en het huwelijk met de wereld begon, dat daar ook het begin is van de laatste torenbouw van Babel, wat tevens de opkomst is van de priester hiërarchie, het clericale stelsel, waar dus niet de Heilige Geest, maar een topfunctionaris uit de mensen, een kerkvorst regeert.

Maar Jezus kondigt bij dit derde tijdperk tevens aan, dat als zij zich niet bekeren, Hij met het zwaard Zijnsmonds zal komen. Wij zullen nu gaan zien, dat wat in Pergamum begonnen is, in Thyatira erkend geestelijk gezag is geworden. En als de Gemeente zich daarvan niet bekeert, zal Jezus met het zwaard Zijnsmonds ten gerichte komen.

Wat gebeurt daardoor? Dan begint daardoor ook de afscheidingen. Tot Pergamum was de Christelijke kerk nog een eenheid (van Christus uit gezien is de Gemeente natuurlijk altijd een eenheid), maar daarna kreeg men zichtbaar in de wereld de afscheidingen en dit moest de Heer doen, omdat anders de getrouwe gelovigen in deze toestand geheel zouden omkomen.

En daarom komt er ook een heerlijke oproep in **vers 13** tot de velen, die ook in die dagen volhard hadden: **“Ik weet, waar gij woont, daar waar de troon des satans is; en gij houdt vast aan mijn naam en hebt het geloof in Mij niet verloochend, ook niet in de dagen van Antipas, mijn getuige, mijn getrouwe, die gedood werd bij u, waar de satan woont”**.

De Gemeente in Pergamum had veel te lijden onder de dienst van Aesclepius Soter (betekent heiland, verlosser), de Zeus verering en de keizer aanbedding en als men niet neerknielde werd men voor het hooggerechtshof geslept en dit hof sprak dan het oordeel uit met een zwarte steen. Ook Antipas, een engel van de gemeente, heeft de marteldood ondergaan. Daarom roept Jezus in vers 16 op tot bekering.

In **vers 17** vinden wij: **“Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt”**. Al begon deze Gemeente nog verder af te zakken en ging men wonen, waar men vreemdeling behoorde te zijn, door vriendschap met de wereld aan te gaan, nochtans konden zij de stem van de Heilige Geest nog horen, omdat de Heilige Geest in de Gemeente nog woonde, want het was de Heilige Geest, die hen leidde en verlichtte.

Daarom roept Jezus hen op: **“Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt”**. Dit is een waarschuwing om niet langer die valse leringen te dulden, maar om zich daarvan af te keren. Dan geeft Jezus aan dezen de belofte: **“Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt”**.

Overwinnen wil zeggen, dat het strijd en moeite kost, want het vraagt om er tegen in te gaan; maar dan is men de gebeten hond en wordt er gezegd, dat men niet in de liefde staat en niet verdraagzaam is!

Nee, dank God, want ook Jezus haat dit en verdraagt het ook niet, omdat het vijandschap tegen God is en dat verwoest de Gemeente en speelt de duivel in de kaart.

Hoe kunnen wij overwinning krijgen? Jezus dient Zich in dit zendschrijven aan met: **“Dit zegt Hij, die het tweesnijdende scherpe zwaard heeft”**. Dat is het zwaard des Geestes, dat het Woord van God is.

Ook wij kunnen overwinnen door datzelfde zwaard, door het Woord van God recht te snijden en daarop te staan en niet te dulden, dat men daarvan afwijkt en met dat Woord moeten wij ook alle valse leringen en leraars bestrijden. Dan is de overwinning aan onze zijde.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Jezus Zelf wil dat ons geven en het door ons doen, want dit heeft Hij beloofd. Wij zullen hen niet met aardse wapenen bestrijden, maar met het zwaard des Geestes in de geestelijke wapenuitrusting, want wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de geestelijke boosheden in de lucht, waar de duivel achter staat.

In **Handelingen 6:8-10** lezen wij, hoe Stefanus het bestreed: **“En Stefanus, vol van genade en kracht, deed wonderen en grote tekenen onder het volk. Doch er stonden sommigen op van hen, die waren van de zogenaamde synagoge der Libertijnen, der Cyreneers en der Alexandrijnen en van de Joden uit Cilicie en Asia en redetwistten met Stefanus, en zij waren niet bij machte de wijsheid en de Geest, waardoor hij sprak, te weerstaan”**.

En dan gaan deze wereldse mensen hun toevlucht nemen tot de aardse wapenen en hem stenigen; maar dat bracht hun geen gewin, maar aan Stephanus een heerlijke overwinning. Want toen de eerste steen op hem afkwam, zag hij de hemel geopend.

Hij heeft geen stenen gevoeld, maar hij zag Jezus, staande aan de rechterhand Gods. Hij viel op zijn knieën en bad nog voor de vijanden en dat is het wapen des Geestes. **“Here, reken hun deze zonde niet toe”**, en zo ontsliep hij in zijn Heer.

Wat heeft dit hun een nederlaag gebracht, want, hoewel zij dachten, dat zij Stefanus geliquideerd hadden, heeft God uit de steniging van Stefanus Zich een Paulus verwekt. Deze was toen nog Saulus, die instemde met Stefanus terechtstelling en die de kleren der getuigen bewaakte. Wij zien ook hierin dat Jezus altijd Overwinnaar is.

Hoe wonderbaar is God in al Zijn wegen. Zo kunnen wij overwinnen door het zwaard des Geestes, waarmee Jezus Zich aandient.

Hij Zelf geeft het ons, want Hij zegt: **“Wees niet bezorgd en bedenk niet van te voren, wat gij spreken zult en hoe gij u zult verdedigen, want Ik zal u mond- en wijsheid geven, want gij zult niet spreken, maar de Geest Mijns Vaders zal door u spreken”**.

Wat krijgen deze overwinnaars nu? **“Wie overwint, Hem zal Ik geven het verborgen manna”**. Openb. 2:17. Wat houdt dit in? Er is een geopenbaard manna en een verborgen manna.

Toen Israël in de woestijn was, regende het voor zonsopgang het manna, het brood uit de hemel, het engelenbrood. Al het volk mocht dat verzamelen en dat was het geopenbaarde manna en wij weten, waar dit een afschaduwing van is.

Jezus Zelf zegt: **“niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader geeft u het ware brood (Jezus Christus) uit de hemel”**. Christus, als de Zoon Gods, die Mens geworden is, is het geopenbaarde manna. Dat is het evangelie, die in vrijheid verkondigd wordt en wie daarvan eet, dus daar aan gelooft en gehoorzaamt, heeft het Leven. Wie eet, eigent zich het manna, Jezus toe.

Er moest wat van het manna uit de woestijn gedaan worden in de gouden kruik, die gelegd moest worden in de Ark des Verbond, in het Allerheiligste, waar niemand mocht komen, dan de hogepriester eenmaal in het jaar en dan mocht hij nog niet eens het verzoendeksel van de ark afnemen, waarin de wet, de bloeiende staf van Aäron en de gouden kruik met het manna geborgen waren. Dat is het verborgen manna, want die Ark is de Troon Gods.

Wie is dat verbogen manna? Het is ook Christus, maar nu in Zijn verborgen heerlijkheid bij de Vader, waar wij Hem niet kunnen zien, maar die Johannes geopenbaard gekregen heeft, want ook Johannes was zulk een overwinnaar, daar hij geen valse leraars verdroeg.

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Dat lezen wij in **2 Joh. 1:9-11**. **“Een ieder, die verder gaat en niet blijft in de leer van Christus (de Bijbel), heeft God niet; wie in die leer blijft, deze heeft zowel de Vader als de Zoon. Indien iemand tot u komt en deze leer niet brengt, ontvang hem niet in uw huis en heet hem niet welkom. Want wie hem welkom heet, heeft deel aan zijn boze werken”**.

Ziet u, dat Johannes hen niet verdroeg, die een andere leer brachten. En daarom kreeg hij te eten van het verborgen manna, want hij kreeg de verborgen, de verheerlijkte Christus geopenbaard, die nu gezeten is aan de rechterhand Gods, van Wiens heerlijkheid de gouden kruik het beeld is.

Hij heeft heel de heerlijkheid van Jezus toekomst geopenbaard gekregen, hoe Hij Zijn Gemeente bouwt, hoe Hij zal komen om de Gemeente weg te halen en hoe Hij straks Rechter zal zijn, hoe Hij met de Gemeente weer komt om het Koninkrijk op te richten en hoe Hij uiteindelijk het laatste gericht zal houden en er een nieuwe aarde en een nieuwe hemel zal komen.

Hij heeft dit alles gezien en geopenbaard gekregen voor ons, die dit ernstige Woord mogen verstaan, want het is altijd weer een rijke, diepe boodschap van de hemel.

Paulus at ook van dat verborgen manna en daarom moest Petrus zelfs zeggen, dat aan Paulus dingen geopenbaard waren, die moeilijk te verstaan zijn. Ja, Paulus is opgetrokken in de derde hemel, in het Paradijs Gods en heeft daar dingen gehoord, die het een sterfelijk mens niet geoorloofd is uit te spreken.

Waarom at Paulus van het verborgen manna en waarom wist hij zulke diepe geheimenissen? Omdat hij de verkeerden niet duldde. Toen Petrus, die toch de “hoofd” apostel van de twaalf was, afweek door met de Joden mee te huichelen, dan gaat Paulus hem in het openbaar bestraffen, want dat duldde hij niet.

Dit was niet, omdat hij Petrus niet liefhad, maar juist, omdat hij hem en de Gemeente liefhad en daarom moest Petrus zich buigen.

Het is dezelfde Paulus, die ook aan de **Galatiërs 1:8** schrijft: **“Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben (afwijkend van het Woord van God, de Bijbel), die zij vervloekt!”**.

Hij zei zelfs: **“Maar ook al zouden wij”** (ik). Hij duldde het niet en daarom at hij van het verborgen manna.

“Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven”. Als het hooggerechtshof, dat in Pergamum zetelde, iemand ter dood veroordeelde, kreeg hij een zwarte steen; dat betekende het doodvonnis. Jezus zegt hier tot de overwinnaars, dat Hij hen een witte steen zal geven.

Dit was daar ook bekend. Het was namelijk de gewoonte om een zwarte steen te geven aan hen, die bij deze heren in ongenade gevallen waren en natuurlijk waren dat de Christenen, die de Here trouw bleven; maar als iemand een witte steen kreeg, dan was dat een bijzonder privilege en die persoon was een lieveling geworden van de koning en zijn mederegeerders en kreeg zo toegang tot hun geheime raadsvergaderingen en in dat college ontving hij ook een bijzondere erenaam.

Nu zegt Jezus tot de Zijnen, die dit beeld verstonden: **“Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven”**. Dit is de steen die toegang geeft tot de verborgen omgang Gods, tot de raadsbesluiten Gods, tot de raadsvergaderingen Gods.

Voor hen geldt, dat God niets zal ondernemen of doen, of Hij openbaart het eerst aan zulke dienstknechten, zoals Hij het ook aan Paulus en aan Johannes geopenbaard heeft. Weet u, wie ook zo’n witte steen had?

Bijbelstudie Centrum – uitgereid seminar in 7 delen over:
“de geschiedenis van de Gemeente (de Kerk)”.

Het is een machtige openbaring vanuit het Woord en het laat ons o.a. duidelijk zien de geschiedenis van de Gemeente, de Kerk vanaf haar begin tot aan de dag van vandaag en verder.

derde avond

Abraham, die een heel andere gelovige was dan Lot; want deze ging bij de wereld wonen en was een Pergamum Christen, die een huwelijk met de wereld aanging en die vriendschap daarmee sloot ten eigen bate. Maar Abraham bleef in de afzondering van een heilig leven en woonde niet onder de heidenen, maar was een vreemdeling en bijwoner en woonde in tenten.

Als God dan met het oordeel over Sodom en Gommorra moet komen, komt Hij eerst bij Abraham op bezoek en dat is geweldig en God noemt Abraham Zijn vriend. Ziet u de verborgen omgang?

Wat zegt God dan uit Zichzelf? **“Zou ik voor Abraham verbergen wat ik ga doen”**? Abraham had dus een witte steen van God gekregen, die voor een ieder is, die het verkeerde niet duldt, maar die in de zuivere gemeenschap en leer van de Heer blijft en geen huwelijk aangaat met de wereld.

Zoals Abraham een nieuwe naam van God kreeg, zo lezen wij ook hier: **“en ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt”**.

Dit is dus zo'n intieme gemeenschap met de Heer, waar een ander nooit tussen kan komen; want als de Heer ons een nieuwe naam geeft, dan heeft dat zin, want zij smaken het verborgen manna en krijgen het verborgen raadsbesluit Gods geopenbaard.

Dat belooft Jezus aan de overwinnaars. Laten wij daarom dit Woord in ons hart overleggen, want dit zendschrijven bevat zo'n rijke boodschap voor Gods volk.

Tot zover, volgende week gaan we verder.

De Heer Zegene u.
Amen.